

den lille Aalefaring maa op i det ferske Vand ad alle de smaa Løb, den kan komme igennem, for at vokse sig stor, saa den siden kan komme tilbage og fanges i det salte Vand. Man maa altsaa ikke forlange, at de fiskeriberegtigede i disse smaa Vande alle Vegne skulle have aabent Øje for eller Interesse for, at disse smaa Aal kunne komme op og vokse sig store. Da imidlertid det ærede Medlem har bebudet, at Sagen vil blive behandlet i Udvalg, skal jeg ikke fordybe mig videre i Detailler. Jeg synes i øvrigt, at Landstinget har stillet sig imødekommende paa alle Punkter, og da der ikke har været principiel Modstand mod den Tanke, som Folketinget har villet føre igennem ved Affattelsen af § 2, haaber ogsaa jeg, det vil lykkes at komme til Overenskomst paa dette Punkt.

**Landbrugsministeren (A. Hage):** Som det ærede Medlem for Københavns 3dje Kreds (Alf. Christensen) udtalte, har jeg fra Begyndelsen stillet mig saaledes over for det Lovforslag, som jeg tog i Arv fra forrige Samling, at jeg har erklæret, at jeg i det store og hele fandt Forslaget tilfredsstillende og kunde slutte mig dertil. Det var mig derfor en Skuffelse, at man i Landstinget gik til en Del Forandringer deri. Jeg maa dog udtale her, at jeg tror, at naar man faar set lidt nærmere paa Forslaget i den Form, hvori det nu foreligger, vil man dog maaske ogsaa med Hensyn til § 2, som er den Paragraf, der frembyder størst Vanskelighed, og som er stærkest omarbejdet af Landstinget, komme til den Erkendelse, at Uoverensstemmelserne ikke ere saa store. De ere maaske mest formelle og ikke saa meget principielle. Det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds (Alf. Christensen) bemærkede jo med Hensyn til de Ændringer, der vare foregaaede i § 1, at han var ikke ængstelig for, at man ikke nok med Hensyn dertil kunde komme overens. Jeg slutter mig dertil og haaber ogsaa, der ikke her skal frembyde sig nogen Vanskelighed for at faa et Resultat ud af Loven. Med Hensyn til § 2 maa jeg erkende — jeg har ogsaa i det andet Ting taget Afstand fra den Form, hvori den foreligger —, at Forandringerne foruden at være formelle ogsaa paa enkelte Punkter blive reelle. Jeg skal dog fremhæve her, at det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds ikke gjorde Indsigelse mod den Form, hvori Paragraffens andet Stykke nu er affattet. Jeg haaber derfor, han erkender, at andet Stykke er brugbart, som det nu

foreligger. Det omhandler jo, hvor meget man, naar man i Henhold til den ældre Lovgivning driver Fiskeri med fast Fiskerindretning, er forpligtet til at lukke op, og saa har den dernæst nærmere Bestemmelser om, hvilken Oplukningspligt han har, naar han har særlig Hjemmel til Fiskeriet. Jeg tror, Landstingets Affattelse her er bedre end Folketingets, idet Folketinget talte om en Ret og gjorde Forskel mellem, om man havde disse Fiskeindretninger efter en Ret eller efter en særlig Hjemmel. Jeg tror ikke, man kan skille disse to Ting ad. Har en Mand Ret til at spærre et Fiskeløb, maa det være ifølge særlig Hjemmel, har han derimod spærret, som man finder saa tit under den ældre Lovgivning, uden særlig Ret, har man af humane Hensyn ment, at han ikke skulde være forpligtet til at borttage Fiskeindretningen, men har nøjedes med at give Bestemmelser for Oplukningspligten. Jeg tror altsaa, at Forandringen i andet Stykke af § 2 kun er formel, og jeg haaber ikke, den skal volde Vanskeligheder. Med Hensyn til fremtidige Anlæg falde Tingenes Bestemmelser sammen, jeg haaber heller ikke, at der skal være Vanskeligheder der. De komme jo frem med Hensyn til de bestaaende Fabrik anlæg og Fiskeindretninger, og der foretrækker jeg, som allerede bemærket, Folketingets Affattelse.

Jeg foretrækker denne af to Grunde, først fordi man, som det meget rigtigt er blevet fremhævet af det ærede Medlem for Tisted Amts 2den Valgkreds (Trolle), i Lovforslaget, som det nu foreligger, har Bestemmelser om Aalefaringen, som kunne medføre, at der ikke bliver lukket op for Aalene, hvilket selvfølgelig er af den allerstørste Betydning. Efter min Opfattelse bør der lukkes op overalt for Aalene, og det er kun en ringe Bekostning, som Indretningerne for Aalefaring kunne medføre. Man kan ikke overlade til de interesserede eller til Lodsejerne, som bo deromkring, hvorvidt der skal aabnes eller ikke. Det er dernæst efter min Formening en meget uheldig Bestemmelse, der her er foreslaaet med Hensyn til Laksetrapperne, at det ikke bliver obligatorisk for den Ejer, som har industrielle Anlæg i Forbindelse med Fiskeindretning, at anbringe en Laksetrappe; det er efter Landstingets Affattelse overladt til de fiskeriinteresserede, om de ville forlange, at en Laksetrappe bliver anlagt. Folketinget havde derimod bestemt, at Ejeren af et industrielt Anlæg i Forbindelse med en Fiskerindretning skal paa egen Bekostning anlægge en Laksetrappe.